

# *Vragen en antwoorden*

- 1) *Marchanderen met God<sup>1</sup>*  
*Verlangen naar het goede: invloed op anderen*
- 2) *Bidden voor mensen waar je van houdt*
- 3) *Het innerlijk Nee observeren*
- 4) *Alert zijn op het innerlijk Nee*
- 5) *Angst overwinnen*
- 6) *Achtergrondgedachten*
- 7) *Verschillend innerlijk Ja*
- 8) *Vrienden met andere ervaringen*
- 9) *Iemand helpen die een andere mening heeft en die het leven anders benadert*
- 10) *Energieveranderingen bij veranderende beelden*
- 11) *Een moeder met tegenstrijdige wensen*
- 12) *Een mannelijk en een vrouwelijk kind*
- 13) *God om een antwoord vragen*

*12 juni 1964  
lezing 125A*

“Gegroet, dierbare vrienden. Ik zegen ieder van jullie, al jullie gedachten en alles wat jullie doen voor jullie ontwikkeling en bevrijding. Ik groet jullie allemaal, oude vrienden van mij op dit pad, die al een aanzienlijke tijd worstelen, met speciale zegeningen. Velen van jullie beginnen werkelijk tastbare resultaten te boeken, de feitelijke vruchten te ervaren van wat voorheen alleen theorie was. Voor degenen onder jullie, die door deze ervaring zijn heen gegaan, is het gemakkelijk te zien dat er geen boeiender en grootser ervaring bestaat. Ik zegen ook al mijn nieuwe vrienden die dit pad onlangs gevonden hebben, zodat jullie net zo zullen meemaken wat het betekent om de regie over jezelf te hebben, om te leven zonder angst en je te realiseren dat jij en alleen jij je leven vormgeeft – dat er geen onmogelijke opgaven van jou verwacht of gevraagd worden, maar dat het in werkelijkheid juist het gemakkelijkste in de wereld is. Alleen je vervormingen, je onbewuste misvattingen, maken het zo moeilijk. Als je dit eenmaal ontdekt, valt er een last van

---

<sup>1</sup> n.v. = niet verstaanbaar.

je af waarvan je nu pas ziet hoe nutteloos en onnodig die was. Dit zijn niet slechts woorden. Dit kan voor ieder van jullie een waarheid zijn waar je naar verlangt.

Nu, dierbare vrienden, laten we met jullie vragen beginnen.

### **Marchanderen met God**

*VRAAG 1) Kan ik een vraag stellen ten behoeve van mijn dochter Ze heeft een probleem. Ze heeft erg hard gewerkt aan haar werkstukken, veel zitten schrijven en wat dies meer zij. Vanochtend ontdekte ze een verkeerde conclusie in zichzelf die gebaseerd was op het feit dat ze, toen ze nog een klein meisje was, het volgende akkoord sloot met God: als God haar broer en mij zou redden, dat wil zeggen ons zou genezen, zou ze niets meer voor zichzelf vragen. Voor het eerst in al die jaren hebben mijn zoon en ik een betere gezondheid. Nu stort zij in. In een gesprek met haar, zoals u voorstelde – om de zaken door te praten – stuitte we op het punt waar zij het gevoel heeft dat ze aan God de prijs moet betalen voor haar akkoord. Ze herkent dat dus en weet dat ze een verkeerde conclusie heeft getrokken, het is een verkeerd concept; toch zou ze het erg fijn vinden als u haar een manier kunt tonen, of misschien een andere weg aan haar kunt laten zien om deze netelige kwestie te begrijpen.*

### **Verlangen naar het goede: invloed op anderen**

“Ja. Je herinnert je misschien dat ik in mijn vorige lezing deze misvatting, die bij veel mensen voorkomt, heb besproken: namelijk dat de mens, bewust, halfbewust of onbewust – maar meestal halfbewust – gelooft dat hij niet het recht heeft om de vervulling van meerdere wensen of positieve ervaringen tegelijk te verlangen. Hij gelooft dat dit egoïstisch, onbescheiden of te veeleisend zou zijn. Daarom denkt hij dat hij het op een akkoordje moet gooien, of dat hij moet kiezen. Hij kan bijvoorbeeld niet gezond en vervuld zijn in een partnerrelatie – of een van deze twee – tegelijk met succes in zijn carrière en wat voor goeds dan ook in het leven, zoals je dat hoort te hebben voor zover het God betreft. Dit is een typerend voorbeeld daarvan. Ze had zichzelf voor de volgende keus gesteld, óf zij is gelukkig en gezond óf iemand anders, in dit geval haar familie, is gelukkig en gezond. Dit was in eerste instantie haar keuze. Je ziet dat wat ze nu in zichzelf herkent erg belangrijk is, maar ze moet nog wat meer begrijpen om zich er volledig vrij van te kunnen maken. Meditatie is in deze ook heel belangrijk als hulpmiddel, om het feit te accepteren dat dit een verkeerde conclusie is, dat haar geluk en gezondheid, evenals die van haar geliefden, zonder meer deel uit maken van de goddelijke intelligentie. Dit zal helpen.

Maar daarnaast is het, om deze verkeerde conclusie echt met wortel en tak uit te roeien, ook belangrijk dat ze het volgende begrijpt: Waarom heeft ze om te beginnen deze keus gemaakt? Niet alleen maar omdat de noodzaak om een keus te maken op zich al een verkeerde overtuiging is zoals ik de vorige keer al

impliceerde. Deze verkeerde overtuiging moet in haar zijn wortels hebben. Ze maakte deze keuze uit schuldgevoel, een schuldgevoel dat voortkwam uit een negatief gevoel jegens haar moeder en haar broer. Ze dacht dat ze als boete voor deze schuld haar hele geluk op moest geven. Ze was erg bang dat haar negatieve gevoel een tastbaar effect op haar broer en jou zou hebben en toen jullie werkelijk ziek werden, dacht ze dat dat kwam door haar wens. Dus om, wat zij als haar misdaad zag, goed te maken, sloot ze dit akkoord. Als ze echt de verbinding in zichzelf kan leggen, waarbij ze dacht dat de ziekte van haar broer en jou het resultaat was van haar vijandige gevoelens en dat ze het daarom op een akkoordje gooide, kan ze dit feit onder ogen gaan zien en de realiteit waarnemen – namelijk dat het voor het kleine kind geen misdaad was om zulke gevoelens te hebben en dat ze als kind niet beter wist. Ze dient te leren haar menselijke tekortkomingen en menselijke beperkingen, met name als het kind dat ze ooit was en tot op zekere hoogte nog steeds is, te accepteren. Ze kon het niet helpen dat ze zich zo voelde.

Als ze dit kan accepteren, kan ze in deze specifieke fase van het pad de volgende fase in gaan. Dan zal ze inzien dat haar wens alleen de ziekte in jullie allebei niet kan hebben veroorzaakt. Jullie moeten allebei iets in jezelf hebben gehad dat ziekte kon oproepen, want niemand kan iemand anders ziek maken. Omstandigheden worden altijd door het zelf gecreëerd – goed, slecht of neutraal. Als iemand gelukkig is, komt dat omdat diegene oprechte, realistische conclusies herbergt. Daarom zijn de emoties, reacties en houdingen van zo iemand constructief. Als iemand onvervuld en ongelukkig is en een leegte of eenzaamheid herbergt, komt dat omdat het innerlijk Nee te sterk is. Als iemand in verwarring en onrustig is, komt dat omdat het innerlijk Ja en Nee voortdurend met elkaar in conflict zijn. De destructieve wensen van een ander kunnen niet verantwoordelijk zijn voor iemands ongelukkigheid, dat moet het zelf zijn.

Destructieve wensen jegens anderen kunnen alleen maar destructiviteit voor jezelf veroorzaken, want jij en de ander zijn één. De wet is zodanig gemaakt dat ze wel naar jou zelf terug moeten komen. Dit is precies wat er met haar is gebeurd. Dus als ze zich realiseert en op het diepste niveau van haar wezen kan begrijpen dat jouw ziekte en die van jouw zoon niet door de krenkingen en vijandige gevoelens van haar als kind werden veroorzaakt en dat ze zichzelf niet hoeft te straffen door het op een dergelijk akkoordje te gooien, zal ze een innerlijk Ja gaan ervaren waar tot nu toe het innerlijk Nee heel sterk was. Daardoor zal haar naarstig zoeken naar het innerlijk Ja stoppen.

Ik geloof dat ze heel dichtbij het afleggen van deze basale schuld is. Ze is op haar eigen manier heel dichtbij het voelen van wat ik hier heb gezegd in plaats van het alleen maar verstandelijk te weten. Ze heeft veel voor elkaar gekregen; ze nadert dat doel. In deze beslissende fase moet ze op een paar plekken in zichzelf de klemtoon verleggen om een zekere vrede en rijpheid te bereiken. Is dat duidelijk?"

*Ja, dank u. Is het mogelijk om deze destructieve gevoelens al te hebben als je pas twee jaar oud bent?*

“Natuurlijk kan dat als een kind zich gefrustreerd, afgewezen en ongelukkig voelt. Ik zeg jullie nogmaals dat wat je problemen ook zijn of waren, de ziel kwam met die gevoelens deze wereld in; jij had het, wat je problemen ook waren, niet kunnen veroorzaken. Natuurlijk komen deze gevoelens van gekleineerd worden evenals de strijd en de vijandigheid op iedere leeftijd naar boven, want het komt heel veel voor en ze liggen alleen maar te wachten om tevoorschijn te komen.

Op dit punt wil ik iets algemeen zeggen. Het is een van de meest beslissende inzichten op het pad naar zelfrealisatie en ontwikkeling als je begrijpt dat het echt waar is dat je nooit verantwoordelijk bent voor een ander mens. Tegelijkertijd is het net zo waar dat iemands krachtige, liefhebbende wensen en positieve opbouwende ideeën voor iemand anders en voor zichzelf een onmetelijk effect hebben. Dit is onmogelijk uit te leggen en klinkt zeker als een paradox, zoals iedere spirituele waarheid een paradox moet lijken voor degenen die niet hebben ervaren dat twee schijnbare tegengestelden elkaar niet wederzijds uitsluiten. Dit is een van die dingen. Wanneer je begrijpt dat deze twee tegengestelden of schijnbaar tegengestelden niet alleen elkaar niet uitsluiten, maar ook onderling afhankelijk van elkaar zijn, zul je een enorme vrede en veiligheid voelen in de wetenschap dat niemand, behalve je eigen dwalingen en misvattingen, jou kan beschadigen. Tegelijkertijd, wat een geweldige invloed kan jij voor je omgeving zijn met jouw bevrijde ziel en gevoelens. Zijn er nog vragen hierover?”

### **Bidden voor mensen waar je van houdt**

*VRAAG 2) Ja, ik heb een vraag. Is het mogelijk om het onbewuste van een geliefd persoon, die ver weg is, te beïnvloeden met gebed en meditatie?*

“Afstand speelt absoluut geen rol op welke manier dan ook. Afstand bestaat niet. In de wereld van waarheid en van realiteit, in de innerlijke zijns wereld, bestaat maar een afstand, namelijk wanneer je gescheiden bent van de waarheid, wanneer je in de illusie verkeert dat je ongelukkig bent, wanneer je leeft in de illusie van het Nee in jezelf, wanneer je leeft in de illusie van het gemanifesteerde in plaats van de wortel van die manifestatie of in de illusie van het gevolg in plaats van de oorzaak. Dat is de scheiding die enorm groot is, of enorm groot kan zijn. Maar afstand in de zin van menselijke geografie bestaat niet. Je kunt zeker het onbewuste van andere mensen beïnvloeden in de mate waarin je jezelf hebt bevrijd van je eigen onbewuste illusies en dwalingen, dat kan iedereen. In die mate kun je invloed uitoefenen. Als je strak vasthoudt aan een verkeerde conclusie, dan ontstaat er verdeeldheid, wrijving en scheiding die een effect heeft, met als gevolg dat je óf de ander niet bereikt óf de ander bekrachtigt in zijn eigen misvattingen. Maar als je je verkeerde conclusies en je destructiviteit loslaat, dan raakt dat de gezonde kern in de ander. Je kunt niet alleen deze andere persoon beïnvloeden, maar je kunt ook invloed uitoefenen op al de universele krachten die je tot je beschikking hebt, die door je heen stromen, die jou doordringen, jou overstijgen, jou omhullen en omgeven.”

## Het innerlijk Nee observeren

*VRAAG 3) Ik ga deze zomer werken. Ik wil eerst uw advies vragen over wat ik kan doen. Ik had daar een gedachte over en wilde deze aan u voorleggen met de vraag of u het een goed idee vindt om het boek waarin ik al mijn aantekeningen maak over het werk met mijn maatje, mee te nemen en te proberen om fase voor fase door het werk dat ik met mijn werker heb gedaan, evenals door de gevoelens die ik daarbij voelde heen te lopen, zodat mijn innerlijk Nee niet de tijd heeft om weer op te spelen in de zomer.*

"Behalve met deze allerlaatste uitspraak, waar ik zo meteen op terug zal komen, ben ik het er helemaal mee eens en vind ik het aanbevelingswaardig. Dit is een erg goed plan. Je zou niets beters kunnen doen dan dat. Wat betreft het niet toelaten dat je innerlijk Nee weer de kop opsteekt, heb ik een beter idee. Dat is, om je te ontspannen en te zien of dit innerlijk Nee op enig moment bestaat. Ga er niet tegenin, maar observeer en onderzoek het zodat je kunt ontdekken waarom hij bestaat. Waarom voel je dat je jezelf geluk moet ontzeggen, want dat is het innerlijk Nee. Waarom heb je het idee dat je jezelf moet straffen, enzovoort. Als je het innerlijk Nee toestaat om als het ware aan de oppervlakte te sudderen, heb je daar veel meer aan dan wanneer je het wegduwt. Dat zou, zoals je goed weet, misschien alleen maar tot onderdrukking leiden. Dat is mijn advies."

## Alert zijn op het innerlijk Nee

*VRAAG 4) Dank u wel. Als ik dit doe, alleen maar naar mijn innerlijk Nee kijken, wat doe ik er dan nog meer mee behalve het in de gaten houden? Ik zou me nogal schuldig voelen dat ik het heb.*

"Nee, zie je: houd het in de gaten, onderzoek het, en zeg: 'waarom zeg ik nee tegen dit of dat of wat dan ook?' in welke richting het zich ook maar manifesteert. Realiseer je ten eerste dat je niet hulpeloos bent ten aanzien van bepaalde gevoelens. Wanneer je een schuldgevoel ontdekt, bijvoorbeeld zoals je net vertelde over het innerlijk Nee, hoef je daar niet in te blijven hangen. Je kunt zeggen: 'het helpt niet dat ik me schuldig voel en zelfs als ik dat al doe, kan ik de schuld alleen maar kwijtraken door de ontdekken waarom het Nee bestaat. Wat in mij maakt dat ik nee zeg tegen deze of gene vervulling of tegen deze of gene ervaring of tegen dit of dat verlangen – wat het ook is?' Vraag dit dan niet alleen aan jezelf, het kleine zelf, maar ook aan het hoger zelf dat we in dit werk allemaal willen bereiken. Want zie je, dat is het doel van dit pad. Dat weet je wel! Dit hoger zelf is niet zo ver weg als je misschien denkt. Noem het het hoger zelf, of noem het het ware zelf of de goddelijke vonk, of wat voor naam dan ook die we er in de loop-der-tijden aan gegeven hebben. De naam doet er niet echt toe. Het volstaat dat je je realiseert dat er in jezelf een hogere intelligentie bestaat, die, als je dat toelaat, als je het vraagt, als je er contact mee maakt, als je met dit bewuste alledaagse zelf iedere dag de juiste vraag stelt, zal antwoorden. Dat doet het altijd! Het laat je nooit in de steek! Als je de vraag stelt: 'waarom heb ik hier een Nee? Waarom heb ik het gevoel dat ik dit of dat niet verdien? Waarom heb ik het gevoel dat ik het negatieve nodig heb?'

Ik wil het antwoord weten', en je dan ontspant en klaar bent om op de manifestatie van het antwoord te wachten, dan zal het komen. Dat doet het altijd.

Deze zomer is het voor jou en natuurlijk voor al mijn vrienden, zeker een van de belangrijkste taken om jullie verwarringen en vragen steeds preciezer onder woorden te brengen en contact te maken met deze hogere intelligentie. Om dat contact te maken moet je eenvoudigweg dat wat je over zichzelf wilt weten, over je onbewuste motivaties en verkeerde concepten en over wat je wilt veranderen, in heldere gedachten en scherpe bewoordingen neerzetten. Anders gezegd, laten we jouw schuldgevoel met betrekking tot het innerlijk Nee als voorbeeld nemen. Probeer nu de volgende gedachte te vormen: 'ik wil dit schuldgevoel niet hebben. Het is destructief. Het helpt me niet en doet me geen goed. Het maakt dat ik stagneer. Ik wil dit schuldgevoel kwijt zodat ik kan gaan zien wat er achter zit. Ik doe dit met behulp van deze goddelijke intelligentie, deze hogere intelligentie in mij, opdat het schuldgevoel mij niet zal belemmeren. Ik kan wel spijt hebben over vroegere onnodige fouten en ik ben bereid om ze recht te zetten, maar ik zal me niet door mijn schuldgevoel laten weerhouden.' Als je dergelijke gedachten neerzet, in plaats van dat je ten prooi valt aan een schuldgevoel of een ander gevoel waar je misschien last van hebt, begint er iets te gebeuren. Wanneer ik zeg 'begint' is dat niet helemaal accuraat, want het is al lang geleden begonnen. Maar iets in jezelf versnelt zich om alle destructiviteit, dwalingen en misvattingen waar jij en je omgeving last van hebben, naar buiten te brengen. Het is ook heel belangrijk om deze zomer te gaan werken aan de juiste sturing van je wil. Observeer je gevoelens. Wanneer je daarin je innerlijke Nee in welk vorm dan ook tegenkomt, kies dan, terwijl je contact maakt met de diepere, bredere, hogere intelligentie in je, bewust voor de juiste en toepasselijke richting in je denken, wil en vastberadenheid."

### **Angst overwinnen**

*VRAAG 5) Hoe kun je je angst overwinnen? Ik weet dat je dit moet doen met geloof. Dat weet ik, maar angst en geloof lopen voortdurend door elkaar en proberen allebei om de bovenhand te krijgen. Terugkomend op wat u net zei over het innerlijk Nee, heb ik daar ook een probleem mee. Ik wil ontdekken hoe daar mee om te gaan. Neem bijvoorbeeld de angst om een geliefde, om de gezondheid van een geliefde. Die gaat niet weg. Je probeert hem met behulp van geloof te overwinnen en door de waarheid erover te bevestigen. Maar de angst blijft. Ik begrijp dat je niet aan twee gedachten tegelijk kunt vasthouden. Maar ik kan dat wel. Ik ervaar tegelijk zowel angst als geloof.*

"Dit is dus kortsluiting. Als ze elkaar in evenwicht houden, gaat het om kortsluiting. Geen van beiden kan echt werken. Mijn advies in deze, mijn vriend, is dit: zoek op dit pad, in je padwerk, wat er achter de angst ligt. Zo lang je op het niveau van de angst blijft, kun je hem niet kwijtraken. Je kunt ertegen vechten, maar – en ik ben erg blij dat je deze vraag stelt – dit zal, zoals je hebt ontdekt, deze strijd geen goed doen. Het kost alleen maar energie. Zoals mijn vrienden al zo vaak in dit Padwerk hebben ontdekt, is het belang hiervan dat wanneer ze in één emotie

vastzitten, ze juist op zoek moeten gaan naar een ander niveau van een heel ander soort emotie. Voor sommigen liggen bijvoorbeeld wrok en vijandigheid aan de oppervlakte. Ze kunnen deze vijandigheid niet kwijtraken tot ze bij het niveau van angst belanden, dat misschien dieper verstopt zit. Achter dat angstniveau ligt op zijn beurt misschien een kwetsing en schaamte. En daarachter de misvatting. Het is dus een kwestie om jezelf door te werken naar het volgende niveau. Hier kan ik je misschien een helpende hint geven. Achter die angst ligt misschien een verlangen. Het kan zijn dat dit afschuwelijk en zelfs onbegrijpelijk klinkt. Als het zo voor de vuist weg alleen vanuit het intellect gezien wordt, klinkt dit inderdaad onzinnig. Maar het bestaat. Want als er een dergelijke angst bestaat, moet ook het tegenovergestelde ervan bestaan. Er moet sprake zijn van een vasthouden eraan of in zekere zin een verlangen naar dat waar iemand bang voor is. Al mijn vrienden op dit pad hebben dit hier of daar ontdekt, bijvoorbeeld in een angst voor ziekte, zozeer zelfs dat ze ziek worden. Wanneer ik zoiets suggereer zeggen ze meteen: ‘waarom in ’s hemelsnaam zou ik mezelf ziek wensen? Er is geen enkele reden om dat te doen. Ik wil het niet. Dit is wel het laatste in de wereld ... ik wil juist wanhopig het tegenovergestelde.’ Ergens daar is iets, een onredelijke kern of een kinderlijke kern, die dit wil. Als men eenmaal heeft uitgevonden waar en hoe en waarom, gaat de angst onmiddellijk weg. Als je een dergelijke verborgen wens kunt vinden, als je de moed hebt om die onder ogen te zien en het schuldgevoel te behandelen zoals ik in het vorige antwoord heb aangegeven – wanneer je vervolgens nog meer begrijpt waarom het kind in je zich bezeerd voelt en bij een misvatting komt waar deze gevoelens uit voortkwamen – zul je volledig in staat zijn om de angst los te laten. Maar dit kan niet van de ene op de andere dag gebeuren. Dit heeft dit diepe inzicht nodig. Begrijp je?”

*Ja, dat doe ik. Maar ik heb een tijd lang zonder succes geprobeerd om hiermee om te gaan. Ik probeer de angst door geloof te vervangen. Ik weet dat dat het tegenovergestelde ervan is. Maar het is zo moeilijk.*

“Wel, zie je, hier probeer je iets geforceerd te doen. Daarom lukt het niet. De manier waarop je ermee omging, had geen succes. Nu forceer je geloof waar angst is. Laat in plaats daarvan de angst aan de oppervlakte komen, stel jezelf de volgende vraag en richt je gedachten op de volgende wijze naar binnen: ‘misschien heeft een verborgen, kinderlijk, onjuist deel in mijzelf wensen. Misschien wenst het juist dat waar ik bang voor ben. Ik ben bereid om een dergelijke, onredelijke wens onder ogen te zien. Met mijn hele hart wil ik zien of dit bestaat, of ik juist dit ding dat ik vrees, wens, terwijl ik bovendien ook het tegenovergestelde wens.’ Zoals je wensen er op dit moment op bewust niveau uitzien, net zoals je twee tegengestelde gevoelens hebt, angst en geloof, bestaat er op een dieper niveau een andere tegenstelling, iets vrezen en het tegelijk wensen. Begrijp je?” *Ja, dank u wel.* “Als je jezelf toestaat dit onder ogen te zien – en hier ben je tot nu toe bang voor geweest – was je niet alleen bang voor wat er voor een ander speelt, enzovoort. Je angst gaat over juist die wens onder ogen zien die de angst veroorzaakt. Het is natuurlijk erg moeilijk om dat op je eentje te doen, maar in je werk met een helper op dit pad zou het moeten lukken.”

## Achtergrondgedachten

*VRAAG 6) Ik ben de oefening ten aanzien van achtergrondgedachten aan het doen. Ik heb het hier vorige keer met u over gehad. Ik heb gemerkt dat er twee soorten gedachten zijn. Een is heel krachtig en de ander is erg zwak. Wanneer ik dagdroom, is het zeer krachtig. Wanneer ik mezelf laat gaan en probeer om over iets na te denken, is hij erg zwak. Sinds ik dat heb ontdekt, ben ik de hele dag erg duizelig. Mijn vraag is of u mij een aanwijzing kunt geven.*

“Ja, mijn advies aan jou is het volgende. Jij hebt ook last van de misvatting dat je niets kunt doen aan de toestand waar je in zit. Hier vind je ook een van die schijnbare tegenstellingen, die parallel loopt aan degene die ik eerder gaf – we begonnen met een vraag. De tegenstelling ziet er als volgt uit: aan de ene kant is het heel belangrijk om niet te gaan forceren, door de toestand te overdekken met gedachten en gevoelens, maar om te ontspannen en je gedachten en gevoelens zelf naar de oppervlakte te laten komen, je er los van te maken, ze te observeren en er meer over te weten te komen. Aan de andere kant is het net zo belangrijk om je wil en je vastberadenheid ontspannen in de juiste richting in te zetten zodat je innerlijke leven wat betreft je gedachten en gevoelens goed wordt aangestuurd. Beide kanten van de tegenstelling moeten waar zijn. Het gaat om de gemene deler waarmee je de schakel vindt waardoor deze twee benaderingen samengaan en perfect bij elkaar passen, in plaats van dat ze elkaar tegenspreken. Die gemene deler is dat je innerlijk volledig ontspannen bent en in jezelf de volgende intentie vormt: ‘waarom heb ik zulke gedachten of dagdromen? Wat betekent dat? Ik druk het verlangen uit en vraag de hulp van deze hogere intelligentie in mij, zodat mijn denken en gevoelsleven opbouwender worden en zodat ik geen aandrang heb om me over te geven aan dagdromen die me alleen maar verzwakken.’ Als je een dergelijk verlangen op een ontspannen wijze neerzet, zonder jezelf te dwingen en de kinderlijke dagdromen weg te duwen, dan zal dit langs een heel natuurlijk, organisch groeiproces gaan veranderen.”

*U zei net dat we onszelf niet hoeven te forceren, maar als we dat niet doen, zullen we het tegenovergestelde doen om de pijn los te laten en het probleem niet onder ogen zien.*

“Hier gaat het weer om de vraag naar hoe en in welke zin? Zeker, de mens heeft omdat hij heel erg lui is, sowieso discipline nodig om dit pad op te gaan, om zichzelf onder ogen te zien, om bepaalde dingen onder ogen te zien die misschien moeilijk zijn of op dat moment moeilijk lijken, om een dagelijkse terugblik te doen, om te mediteren, om zijn gedachten onder woorden te brengen, om tijd en inspanning te wijden aan de verbetering van zichzelf. Vanwege die kant wil hij loslaten, stagneren, nietsdoen. Als de mens hieraan toe zou geven, zou hij echt stagneren en steeds vermoeider worden want er is niets vermoeiender dan stagnatie, terwijl het juiste groeiproces het meest ontspant en vredig maakt. De misvatting van de mens is dat nietsdoen fijn is en kracht en ontspanning brengt. Dus in deze zin is er natuurlijk discipline nodig.



Maar het is net zo belangrijk om naar buiten te laten komen wat iemand zijn hele leven onderdrukt heeft en je discipline niet op een zo'n zichzelf ondermijnende manier in te zetten. Met andere woorden, je moet afstand nemen van de veronderstelling dat niet forceren betekent dat je alles laat gaan. Begrijp dat dit Padwerk discipline vraagt, maar op een goede manier, door bijvoorbeeld dagelijks het volgende idee te bevestigen: 'Ik wil krachtig zijn en ik wil de verleiding en weerstand overwinnen zodat ik iedere dag iets doe, wat er dan ook nodig is, zodat ik kan aangaan, herkennen, veranderen en groeien.' Maar ik wil ook bevestigen dat deze discipline, dat wat ik moeilijk vind om onder ogen te zien, niet weg werkt of toedekt maar het juist open legt. Dus zal ik mijn discipline inzetten om mezelf onder ogen te zien, te groeien, te veranderen, om dat aan te gaan wat ik tot nu toe niet ben aangegaan, om het aan de oppervlakte te laten komen. Waar ik tot nu toe discipline verkeerd heb ingezet, zal ik die niet langer zo gebruiken. Ik zal discipline niet meer gebruiken om te onderdrukken en om weg te kijken, maar juist om alles uit het verborgene te halen.'

Het hele pad bestaat, onder andere, uit een verschuiving van de balans, een verschuiving van de klemtoon, waar jij – en daarmee bedoel ik niet alleen jij, maar de mens in het algemeen – tot nu toe je energie en discipline hebt ingezet om te onderdrukken, om niet aan te gaan, waardoor je je energie hebt opgebruikt en te moe werd om hem in te zetten waar hij opbouwend en productief zou zijn geweest. Je begint nu het tegenovergestelde te doen. Je gebruikt je energie en discipline niet meer om toe te dekken maar om te kijken naar wat eerder toegedekt was en om je denken op een opbouwende manier aan te sturen. Iedere fase brengt andere factoren naar boven. Dus gebruik je energie om te begrijpen wat je hebt ontdekt, om je te realiseren waarom deze verborgen, verkeerde conclusies fout waren en wat dan wel de juiste conclusie zou zijn, om van het onjuiste naar het juiste te gaan, van innerlijk Nee naar innerlijk Ja. Dit is waar je je energie en discipline voor moet inzetten. Het is niet zo dat je hem helemaal niet meer gebruikt. Het is alleen maar zo dat je hem op een nieuwe manier inzet. Dat vraagt wat gewenning. Het vraagt tijd, het vraagt training tot het een tweede natuur wordt. Sommige mensen hebben een paar jaar nodig om zichzelf te trainen om hun discipline op de juiste constructieve manier in te zetten. Anderen kunnen het veel sneller.”

*Ik heb een vraag. Ik heb vijf-en-twintig van uw lezingen uitgeleend aan een dierbare vriend. Hij is schrijver en leraar. Zijn woorden werden geschreven voor een groot publiek. Ik dacht dat deze lezingen hem een extra dimensie zouden bieden die helpend zou kunnen zijn. Hij stuurde de lezingen terug met een brief waarin een zeer interessante opmerking stond die ik graag onder uw aandacht wil brengen. Hij is recent teruggekomen uit India en zijn observatie is dat onze lezingen, deze filosofie van zelfrealisatie, niet anders zijn dan de leringen die hij tegenkwam in het onderwijs door diverse yogi's en leraren in India. Hij zegt dat deze filosofie uiterst chaotische en ellendige sociale omstandigheden heeft veroorzaakt onder de volkeren van de wereld. Ik dacht, ook al hebt u door alle lezingen heen dit al op vele manieren beantwoord, dat u over deze observatie toch iets wilt en kunt zeggen.*

“Ja, natuurlijk. Dit is een zeer grove misvatting en deze vriend heeft een zeer oppervlakkig begrip, niet alleen van de leringen in deze lezingen, maar ook van de Indiase filosofie. De kennis en evaluatie zijn zeer oppervlakkig, want de negatieve effecten in India komen niet door wat daar geleerd wordt, maar door een misvatting en vervorming daarin, net zoals er zo vaak misvattingen en vervormingen bestaan in iedere leer over waarheid. Als deze leringen op de juiste manier worden begrepen en niet vervormd worden, kunnen ze onmogelijk een negatief effect hebben. Ik kan hier natuurlijk slechts een heel algemeen antwoord geven. Hij zou heel specifiek moeten zijn over waaraan hij precies denkt, wanneer hij het heeft over een negatief effect dat de Indiase leer of deze leringen hier, mogelijk kunnen hebben. Dan zou ik hem antwoord kunnen geven.”

*Ik denk dat hij suggereert dat deze leringen heel vaak dienen als opium voor het volk zodat ze zich niet druk maken over sociale zaken, maar zich alleen met hun eigen ontwikkeling bezighouden.*

“Deze vriend van jou is zo in de war. Hij heeft zulke clichés en vooropgestelde ideeën dat hij niet eens in de gaten heeft hoezeer hij het mis heeft. Ik denk dat het zelfs tijdverspilling zou zijn voor jou om hem te vertellen wat zo vanzelfsprekend is en waar volgens mij, ieder van jullie, mijn vrienden, net zo adequaat antwoord op kan geven als ik dat kan. Alles wat ik hier kan of mag zeggen is: hoe kan het ooit een opium zijn om jezelf moedig onder ogen te zien? Hij heeft het niet eens echt gelezen. Hij heeft er vluchtig doorheen gekeken maar heeft niet gelezen wat je hem hebt toegestuurd. Zijn mind was zo gesloten en te bang dat hij zijn ideeën en inzichten misschien moest veranderen. Misschien kan het voor deze ontwikkeling en voor deze geest op dit moment niet anders, omdat er vele, vele mensen zijn die in de basis goed bedoelen, maar die zo diep in de wereld van de manifestaties vastzitten dat ze de wortel niet kunnen zien. De wortel zit in het individu; in het zelf. Zo lang het zelf niet verandert, kan de wereld niet veranderen. Zo lang de individuen niet veranderen, kan de sociale structuur niet veranderen. Als je in plaats van oorzaak, effect wilt veranderen, als je in plaats van de wortel het symptoom wilt behandelen, dan heb je een opium; dat is veel gemakkelijker. Dit is mijn antwoord.”

### **Verschillend innerlijk Ja**

*VRAAG 7) In het bestuderen van het innerlijk Ja en Nee ontdekte ik drie stromen. Het echte innerlijke Ja, een minder innerlijk ja, dat ja lijkt te zeggen tegen een heleboel foute zaken, fout omdat ze in conflict zijn met het echte innerlijke Ja, en het innerlijke Nee dat automatisch niet eens naar de zaken wil kijken.*

"Ja. Ja. Ja. Ja. Dat is heel erg waar. Dat komt ook overeen met wat ik in de lezing over dit onderwerp zei. Ik waarschuwde tegen op je hoede zijn en het overdekkende ja niet te verwarren met het echte innerlijke Ja. Waar jij hierover spreekt, is precies

dat. Dit is niet het echte Ja. Het moet onderzocht worden. Natuurlijk is het zeer nauw verbonden met het innerlijk Nee.”

*Juist. Maar het is nog steeds niet hetzelfde, want het innerlijk Nee is gewoon blind.*

“Natuurlijk.”

*En het lijkt alsof het andere ja op de een of andere manier erg enthousiast is.*

“Ja. Ja. Maar het is niet het echte Ja. Je hebt helemaal gelijk. Wanneer ik zeg dat dat ja verbonden is met het innerlijk Nee, bedoel ik dat het overdekkende ja niet zou bestaan als er geen innerlijk Nee was. In die zin is het ermee verbonden. Dan zou daar het echte innerlijke Ja bestaan.”

### **Vrienden met andere ervaringen**

*VRAAG 9) Ik heb op het ogenblik te maken met vrienden die niet deelnemen aan dit werk en mij op de een of andere manier hun problemen voorleggen. Ik voel dat ik ze wil helpen. Ik zie de oorzaak van hun angsten of hun zorgen, of van hun spanningen. Ik wil alleen weten of ik zelfs maar moet beginnen met ze te helpen, en zo ja, hoe kan ik hen helpen?*

“Dat is een erg goede vraag, die je misschien ook zal helpen met je eigen problemen. Je hebt er namelijk een enorme behoefte aan en er zelfs een drang toe, dat de mensen om je heen zien wat jij als de waarheid beschouwt en wat vaak ook waarheid is. Je kunt niet accepteren dat anderen waar jij van houdt, die jij aardig vindt en respecteert, misschien andere inzichten of meningen hebben, of het misschien mis hebben, of niet zien wat jij ziet. Dit is een van je grootste belemmeringen die meer wrijving oplevert dan jij je realiseert. Het creëert vaak een onnatuurlijke behoefte om besluiten te nemen. Dan moet je op een vervormde wijze beslissen of je je oude manier van denken opgeeft, of dat je vijandig wordt jegens degene die het niet met jouw denkwijze eens is. Dat plaatst jou in een enorm netelige positie. Het is vanzelfsprekend dat wanneer je in zo’n moeilijk parket zit, het onmogelijk is om anderen te helpen. Want jij wordt aangestuurd en gemotiveerd door heel veel subjectieve gevoelens, houdingen en onechte behoeften waardoor je niet echt vrij kunt zijn. Het zou voor jou goed zijn om het volgende te leren en je kunt proberen om over loslaten te mediteren. Realiseer je allereerst dat, zoals ik zo vaak heb gezegd, iemand anders het recht heeft om het mis te hebben. Laat hen hun fouten maken en ervan leren. Spreek je verlangen uit dat je deze waarheid wilt ervaren: dat jij anderen kunt respecteren net zoals je jezelf, ondanks je onvolmaaktheden en blinde vlekken, kunt respecteren ook al zijn ze niet perfect en ook al hebben ze hun blinde vlekken. Kijk hoe je in dit gedrag zo dwangmatig bent, omdat je diep in jezelf het gevoel hebt dat iemand alleen maar respect verdient als hij perfect is, als hij perfecte meningen heeft, geen fouten maakt en geen beperkingen heeft. Datzelfde geldt voor jou zelf. Omdat je je verlangen naar

perfectie van jezelf en anderen niet los kunt laten, ben je verkrampd en boos. Daarom bestaat die dwingende stroom in jou. Daardoor kom je tot verkeerde alternatieven en die behoefte aan beslissen wat echter een totale illusie is. Natuurlijk kun je vanuit die verkeerde conclusie jezelf of de ander niet helpen. Dus raad ik je aan om dit aspect waar ik je hier op wijs, te zien. Het betreft je gedrevenheid om anderen te laten accepteren wat jij accepteert, om anderen te laten zien wat jij ziet, te laten denken wat jij denkt, te laten voelen wat jij voelt, omdat je denkt dat je ze anders niet kunt respecteren. Je denkt dat je anders óf aan hen moet twijfelen, óf dat je aan je eigen meningen en gevoelens moet twijfelen, dat je jezelf niet kunt respecteren omdat je weet dat je niet perfect bent. Dit is de reden achter de enorme spanning in deze kwestie. Je zult anderen alleen maar kunnen helpen wanneer je dit alles los kunt laten. Begrijp je?"

### **Iemand helpen die een andere mening heeft en die het leven anders benadert**

*VRAAG 9) Een beetje. Maar ik dacht aan degene die de vorige vraag stelde, over zowel angstig zijn als geloven. U zei dat zo lang iemand in angst leeft, ze nooit hun probleem zullen begrijpen. Daar dacht ik aan. Ik ken mensen die in angst en vijandigheid leven. Nu denk ik erover om hen te vertellen dat dat een niveau is en dat ze verder moeten gaan.*

"Wel, je zou dat tegen ze kunnen zeggen, maar of wat je zegt de andere persoon wel of niet bereikt en effect zal hebben, hangt af van hoe vrij jij bent in wat ik eerder tegen je zei. Want zie je, willen helpen is okay, maar het is iets heel anders als je wanhopig bent en je je leven afhankelijk maakt van het al dan niet oplossen van het probleem van een ander. Dat staat jou in de weg. Jij hebt de perfectie van die andere persoon nodig voor jezelf – althans dat denk je. Je hebt dat natuurlijk niet echt nodig, maar je denkt dat het zo is. Begrijp je?" *Ja.*

"Hieraan werken is belangrijk voor jou. Je ziet je eigen spanning en je eigen wanhopige behoefte. Je ontdekt de verkeerde conclusie die eronder ligt. Dan zal je in je meditatie leren om los te laten en om jezelf ervan te overtuigen dat je niet afhankelijk bent van het gebrek aan problemen in iemand anders, van het vermogen van anderen om hun problemen te zien, van hun perfectie, of welk woord je er ook maar voor wilt gebruiken. Je bent afhankelijk van jezelf en niemand anders. Als je op die manier los kan laten, kun je echt beginnen met het helpen van anderen, omdat wat je zegt dan een grotere kans heeft om in vruchtbare aarde te vallen."

*Met andere woorden, ik moet mezelf voelen.*

"Ja, dat klopt. Op dit moment kun je in dit specifieke gebied niet jezelf zijn, omdat je te krampachtig wilt dat andere mensen zien wat jij ziet en dat ze perfect zijn overeenkomstig hoe jij dat ziet. Dat dien je los te leren laten. Je dient andere mensen de gelegenheid te geven om het mis te hebben – zelfs om het mis te hebben, terwijl jij gelijk hebt – en om hun eigen problemen te hebben. Je dient hen het recht te gunnen om hun probleem niet op te willen lossen. Ze hebben dat recht. Begrijp je?"

*Oh, ja. Dat is wat ik niet toelaat.*

“Precies. Dat is precies wat jij niet toelaat. Jij voelt je persoonlijk bedreigd wanneer anderen hun problemen niet op willen lossen. Ze hebben het recht om dat wel of niet te doen. Jij kunt daar nooit door bedreigd worden. Als je denkt dat het wel zo is, dan is het belangrijk dat jij in jouw meditatie een gedachte uitdrukt zoals de volgende: ‘het kan met geen mogelijkheid kloppen dat ik bedreigd wordt omdat een ander niet bereid is om zijn problemen op te lossen. Ik wil de waarheid hiervan zien en ervaren. Waarom kan ik dat nu niet zien? Waarom ben ik er emotioneel nog steeds van overtuigd dat mijn geluk daarvan afhangt? Ik wil de waarheid zien.’ Laat dan los en sta open voor het antwoord, dat uit jou zal komen. Dit zijn gedachten en intenties die je al naargelang wat je tegenkomt in het leren kennen van jezelf, in de loop van dit Padwerk, leert formuleren”.

*Kan ik iets vertellen over mijn persoonlijk probleem, omdat dit zo past binnen datgene waar we in mijn eigen sessie vandaag aan hebben gewerkt? Ik wil alleen maar bevestigen wat u net hebt gezegd. Over het beetje dat ik los heb kunnen laten en hoezeer dat precies zoals u zei, heeft gewerkt voor mij. In feite ervaar ik precies dat. Ook de energie. Ik was iemand die zo'n gebrek aan energie had waardoor ik nauwelijks iets onder ogen kon zien en ik voelde me alsof ik nooit ergens doorheen zou komen. Maar nu heb ik echt een gevoel van meer energie voor dit soort dingen.*

“Natuurlijk.”

### **Energieveranderingen bij veranderende beelden**

*VRAAG 10) Dat komt erg overeen met alles wat u hebt gezegd.*

"Absoluut, want zie je, in jou vindt precies deze energie verschuiving waar ik het over had, plaats, een verschuiving in nadruk en energie. Al de energie werd eerder gebruikt om uit te drukken wat je niet onder ogen kon zien. Hoe meer je onder ogen ziet, hoe meer energie je door de juiste kanalen kan laten stromen. Al de onderdrukking kwam natuurlijk voort uit verkeerde concepten, uit beelden, enzovoort. Hoe kon je, met de energie die je inzette om jezelf in het beeld dat je dacht dat je moest zijn, te proppen en te dwingen, nog energie over houden? Door los te laten heb je nu, waar je eerder discipline en energie inzette, kracht over om voor veel opbouwender doelen te gebruiken. Dit zijn de vruchten die je begint te ervaren, maar het is slechts het begin. Het is pas het begin.

De mens kan zich geen voorstelling maken van het geluk en de vervulling die in het leven mogelijk zijn, wanneer hij zichzelf bevrijdt van zijn innerlijke misvattingen en van het misbruik van zijn energie die hij door het verkeerde kanaal stuurt. En dit is nog maar het eerste begin. Er begint een wereld voor je open te gaan. Want voor jullie allemaal geldt dat wanneer je op het punt staat om, als ik het zo mag zeggen, voor het eerst van spoor te wisselen, – wanneer je voorgoed het verlangen hebt

opgegeven om iemand anders te willen lijken, wanneer je besluit om jezelf volledig onder ogen te zien met alles wat dat inhoudt, wanneer deze innerlijke beslissing eenmaal van ganser harte genomen is en je je nergens meer voor wilt verstoppen, nergens meer doet alsof, nergens meer overdekt of misleidt – dan wordt de mens inderdaad herboren en zal hij de waarheid van het leven, het echte leven, het goddelijke leven, het leven van de geest ervaren. De waarheid is goed; namelijk dat de mens onafhankelijk is en meester over zijn eigen lot. Het lot dat hij zelf vormt met het prachtige instrumentarium dat hij tot zijn beschikking heeft. Die waarheid was voor hem niet zichtbaar zo lang hij deze energie op de verkeerde manier gebruikte. Je staat dus pas aan het begin; er staat jullie allemaal nog zo veel meer vreugde te wachten”.

### **Een moeder met tegenstrijdige wensen**

*VRAAG 11) Ik kan me, terugkomend op deze angst waar soms een tegengesteld verlangen achter ligt, niet voorstellen dat een moeder met kinderen, een echte moederkloek, die haar kinderen nog geen uur alleen kan laten en bang is dat er iets met hen gebeurt, een tegengesteld verlangen heeft.*

"Lief kind, natuurlijk is het niet zo dat ze expres en bewust wenst dat haar kinderen misschien sterven. Zo precies ligt dat niet. Maar ik denk niet dat er veel moeders bestaan, die niet, in zichzelf, hun kinderen zo nu en dan van zich afduwen omdat het te veel voor hen wordt. In dat van zich afduwen, ligt de volgende wens verborgen: 'ik kan dit niet en wil vrij zijn.' Dit wordt niet in zulke precieze bewoordingen uitgesproken. De gedachten en consequenties zijn niet doordacht, maar het gevoel is er wel. Daarom bestaat vervolgens natuurlijk een enorm schuldgevoel waar dan weer boete voor gedaan moet worden in de vorm van overdreven bescherming en over haar eigen grenzen gaan, om misschien veel meer te doen dan wanneer ze dat gevoel niet zou hebben."

### **Een mannelijk en een vrouwelijk kind**

*VRAAG 12) In ieder zit een mannelijk en vrouwelijk kind. "Ja." Ik begrijp dat mannelijk en vrouwelijk deel niet goed. Ik ben me bijvoorbeeld bewust van mijn vrouwelijke kant maar niet van mijn mannelijke kant, die wel bijdraagt aan gebeurtenissen. Het enige wat ik me kan herinneren is dat toen ik heel jong was, een klein meisje nog, ik wenste dat ik een jongetje was. Heeft dat enige verbinding hiermee?*

“Precies, dat heeft er een heleboel mee te maken. Want zie je, zo vaak gebruikt de mensheid deze termen als men stelt: “dit is mannelijk en dit is vrouwelijk” terwijl dat in feite niet het geval is. Want men kan zeker zeggen dat een heel normale, gezonde vrouw ook actief is, terwijl de man ook passiviteit zou hebben, enzovoort. Maar jouw misvatting, die misschien niet helemaal onbewust of slechts ten dele bewust is, is echt een vervorming. Hierin denk je dat vrouw-zijn bepaalde nadelen heeft. Je wijst jezelf af omdat je vrouw bent en omdat je ernaar verlangt om een man te zijn. Dat lijkt je gunstiger. Het zit hem ook in al je emoties die hieraan

vastzitten. Daarom levert het niet accepteren van je sekse problemen op. De mannelijke trekken worden problematisch omdat je ze in je ontkenning van wat je in jezelf als minderwaardig beschouwt, aanneemt, ondanks het feit dat je daarover dan weer vaak een valse vrouwelijkheid legt, die bij tijden ook in je bestaat. Begrijp je?” *Niet echt, nee.* “Okay, misschien zul je dit pas volledig begrijpen wanneer je kans hebt gehad om dit uit te werken. Je begrijpt, denk ik, wel dat je een verkeerd concept hebt, namelijk dat een vrouw minderwaardig is en dat er aan vrouw zijn bepaalde nadelen kleven. Daarom vecht je in zekere zin tegen wie je bent als vrouw. Ben je je daar bewust van?” *Ja.* “Dit moest vaak toegedekt worden, want je realiseert je heel goed dat als je dit zou laten zien, dat voor jou nadelig zou uitwerken. Dus, overdek je het soms met een vrouwelijkheid die niet echt van jou is omdat je je gevecht tegen je vrouwelijkheid eronder weg stopt. Ben je je daar bewust van?” *Ja.* “Dat is wat ik bedoel. Je moet dit doorwerken en ik denk dat hoe meer je dat doet, hoe meer je je vergissing zult zien. Het is een misvatting als je gelooft dat het ongunstig is om vrouw te zijn. Naarmate je hier doorheen werkt, zul je je vrouw zijn niet meer vrezen. Tegelijk zul je ook niet meer bang zijn voor de mannelijke sekse als zodanig. Waar je bewijs of schijnbaar bewijs hebt gekregen voor je misvatting, zul je zien dat dat alleen maar kwam door je verkeerde inzichten, zonder enige andere reden. Dit zal jouw pad zijn. Wanneer je dat pad opgaat, zul je een enorme bevrijding ervaren. Dan gaat er een deur open naar geluk, een deur waar je niet doorheen kunt gaan zo lang je leeft met deze misvatting.”

### **God om een antwoord vragen**

*VRAAG 13) U hebt eerder gezegd dat als je een vraag stelt en daar antwoord op wilt, het antwoord zeker tot je zal komen. Ik heb ten aanzien van een bepaalde situatie al jaren gevraagd om een antwoord. Ik heb God erom gebeden en er is nooit antwoord gekomen. Ik doe dit 's avonds laat voordat ik in slaap val. Ik stel de vraag en zoek naar het antwoord. Maar dat komt nooit.*

“Ik kan je vertellen waarom. Dat komt omdat dit type vraag prematuur is. Je moet eerst andere vragen stellen, vragen over je eigen innerlijke stromingen en manieren van reageren. Wanneer je die vragen stelt, zul je antwoorden krijgen. Dan zul je ook antwoord krijgen op deze vraag. Begrijp je?”

*Ja, maar is het niet de bedoeling dat je ooit antwoord krijgt op alle vragen?*

“Dat hangt ervan af. Want zie je, leren om de juiste vragen te stellen, dat wil zeggen passende vragen op de juiste tijd, is een van de belangrijkste vaardigheden om aan te leren. Ik zal je het volgende voorbeeld geven: Stel je voor dat je met iemand anders in een zeer verwarrende onderlinge relatie zit, waarin sprake is van disharmonie, fricties en crises. Dan stel je bijvoorbeeld de vraag: ‘waarom reageert die persoon zo?’. Ik zeg niet dat dit jouw vraag is. Het is alleen een voorbeeld. Je kunt op die vraag onmogelijk antwoord krijgen omdat de vraag aan het verkeerde einde begint. Breng de vraag terug naar jezelf. Als je in plaats daarvan begint met

de vraag: ‘hoe heb ik aan deze situatie bijgedragen? Welke mogelijk destructieve gevoelens en misvattingen bestaan er in mij, die hieraan bijdragen?’ Misschien krijg je daar ook nog geen antwoord op. Dan zou je de volgende vraag kunnen stellen: ‘ben ik echt bereid om dit onder ogen te zien? Ben ik tot het uiterste bereid om het feit onder ogen te zien dat ik in deze situatie ook iets fout moet hebben gedaan, ongeacht hoe fout de ander misschien is? Ben ik daar echt toe bereid?’ Op die vraag krijg je dan misschien antwoord door dat je je innerlijk Nee in jezelf gaat voelen. Het antwoord zou dan zijn: ‘nee, daar ben ik niet echt toe bereid. Ik zou veel liever alle schuld bij de ander blijven leggen.’ Als je zulke antwoorden krijgt, weet je waar je het kan gaan aanpakken. Je zult dan moeten werken met je innerlijk Nee, dat jou verbiedt om iets verkeers in jezelf onder ogen te zien, ook al lijkt de fout van de ander in jouw ogen zo veel vanzelfsprekender. Als je dan de antwoorden vindt en uiteindelijk de weerstand overwint tegen inzien wat jij verkeerd doet, dan gaat er misschien een deur open. Dan vind je misschien wat er mis gaat in de manier waarop jij hebt bijgedragen – welke verkeerde houding, verkeerde actie, destructieve gevoelens en gedachten achter de duidelijk zichtbare gedachten en gevoelens steken. Als je dat eenmaal ziet, komt ook het antwoord op de eerste oorspronkelijke vraag, die niet beantwoord werd. Dit is maar een voorbeeld. Ik raad je aan om vanaf nu je vraag anders te stellen. Misschien zou je nu kunnen vragen: Ik weet niet welke vraag hier zou passen. Ik vraag om leiding hierin. Ben ik bereid om alles in mezelf te zien? Wat speelt er in mij? Begrijp je?”

*Ja, heel veel dank.*

“Goed, dierbaren. Jullie krijgen allemaal een zeer sterke, warme, leven brengende zegen, een zegen die jullie zal helpen om weer een stap te zetten ten aanzien van het meester worden over je eigen leven, meester over je eigen lot, nu, niet in een vage toekomst, maar nu. Als je echt van je onderdrukking en pretentie af wilt, echt bereid bent om onder ogen te zien wat er in je leeft, dan kunnen alle goddelijke krachten op een zeer constructieve manier worden ingezet en kun je een leven bouwen dat niet slechts één, maar een heleboel vervulling biedt. Dan zul je niet langer het gevoel hebben dat je moet kiezen, maar je zult je realiseren dat je recht hebt op ieder soort geluk en op de overvloed van het leven die God de mens heeft geschonken.

Wees gezegend. Ga in vrede. Ga in God.”

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1964.*

*Oorspronkelijk uitgegeven door: Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: ‘Questions and Answers 125.*

*Laatste herziening van de Nederlandse vertaling in 2017.*

*© Stichting Padwerk Nederland, uitgave 2017.*

